

Λίστα σύνθητων παρανοήσεων σχετικά με τον αυτισμό

Μύθος: Ο Αυτισμός είναι κατάσταση της παιδικής ηλικίας και μπορεί να περάσει με την πάροδο του χρόνου ή να θεραπευθεί.

Πραγματικότητα: Οι ειδικοί συμφωνούν ότι δεν υπάρχει θεραπεία για τον Αυτισμό. Επειδή ο αυτισμός είναι μια κατάσταση «φάσματος», επηρεάζει διαφορετικούς ανθρώπους με διαφορετικούς τρόπους και ο αντίκτυπος ορισμένων χαρακτηριστικών μπορεί να αλλάξει καθώς το άτομο περνάει στα διαφορετικά στάδια της ζωής του.

Σύμφωνα με το Διαγνωστικό και Στατιστικό Εγχειρίδιο (DSM), που χρησιμοποιείται για τη διάγνωση του Αυτισμού, τα χαρακτηριστικά του Αυτισμού ξεκινούν νωρίς και συνεχίζονται σε όλη τη ζωή. Αυτό σημαίνει ότι εάν γίνει μια ακριβής διάγνωση, δεν είναι δυνατό να ξεπεράσουμε τον Αυτισμό «μεγαλώνοντας». Παρόλο που δεν είναι δυνατό να «θεραπευτεί» ο Αυτισμός, η κατάλληλη παρέμβαση μπορεί να βοηθήσει:

- Στην εκμετάλλευση των δυνάμεων και στην αντιμετώπιση των τομέων πρόκλησης.
- Στην υποστήριξη του ατόμου για την απόκτηση νέων δεξιοτήτων και στρατηγικών για την ενίσχυση της επικοινωνίας και της κοινωνικής αλληλεπίδρασης, και για την τροποποίηση ή ανάπτυξη των ήδη υπαρχουσών δεξιοτήτων.
- Στη μείωση των εμποδίων στη συμμετοχή.
- Στη βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Με την κατάλληλη στήριξη, τα άτομα με Αυτισμό – από την παιδική ηλικία ως την ενηλικίωση – μπορούν να ζήσουν χαρούμενη και παραγωγική ζωή.

Μύθος: Όλα τα άτομα με Αυτισμό έχουν τις ίδιες ικανότητες και δυσκολίες

Πραγματικότητα: Αν και τα άτομα με Αυτισμό έχουν κοινές δυσκολίες στους βασικούς τομείς της κοινωνικής επικοινωνίας, των περιορισμένων και επαναλαμβανόμενων συμπεριφορών και της αισθητηριακής επεξεργασίας, κάθε άτομο με Αυτισμό είναι μοναδικό και έχει διαφορετικές ικανότητες και ενδιαφέροντα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο αυτισμός ονομάζεται «διαταραχή φάσματος» και γιατί η υποστήριξη πρέπει να προσαρμόζεται στις ιδιαίτερες ανάγκες του ατόμου.

Μύθος: Όλα τα άτομα με Αυτισμό έχουν εξαιρετική ικανότητα «σοφίας»

Πραγματικότητα: Τα άτομα με Αυτισμό έχουν γενικά ένα άνισο αναπτυξιακό προφίλ, που σημαίνει ότι το επίπεδο ικανότητάς τους μπορεί να ποικίλλει σε διαφορετικές δεξιότητες και ακόμη και στον ίδιο τομέα δεξιοτήτων. Μερικοί άνθρωποι με αυτισμό έχουν πράγματι μια εξαιρετική ικανότητα, πολύ μεγαλύτερη από αυτή του γενικού πληθυσμού (που αποκαλείται επίσης «ικανότητα σοφίας»). Ωστόσο, η έρευνα αναφέρει, ότι περισσότερα από τα δύο τρίτα των ατόμων με Αυτισμό δεν το έχουν. Έτσι, παρόλο που οι δεξιότητες - όπως η φωτογραφική μνήμη ή η ικανότητα γρήγορου υπολογισμού σύνθετων μαθηματικών εξισώσεων - και ο αυτισμός μπορεί να συνδέονται με κάποιον τρόπο, οι περισσότεροι άνθρωποι με αυτισμό δεν έχουν στην πραγματικότητα μια ικανότητα σοφίας. Όλοι έχουν πλεονεκτήματα και ο καλύτερος τρόπος για να μάθει κανείς για τα δυνατά σημεία κάποιου είναι να μάθει ποιος είναι ως άνθρωπος και τι αγαπά.

Μύθος: Τα άτομα με Αυτισμό δε βιώνουν πλήρες φάσμα συναισθημάτων

Πραγματικότητα: : Τα άτομα με Αυτισμό μπορεί να δυσκολεύονται να εκφράσουν τα συναισθήματά τους ή μπορεί να τα εκφράζουν με διαφορετικό τρόπο. Η έρευνα επιβεβαιώνει ότι τα άτομα με Αυτισμό είναι στην πραγματικότητα ικανά να νιώσουν όλο το φάσμα των συναισθημάτων, ακόμα κι αν δεν μπορούν να το εκφράσουν πάντα με τρόπο που να ερμηνεύεται εύκολα από τους γύρω τους.

Στο πλαίσιο των κοινωνικών επικοινωνιακών προκλήσεων που σχετίζονται με τις διαταραχές του φάσματος του Αυτισμού, δεν είναι ασυνήθιστο για τα άτομα με Αυτισμό να αντιμετωπίζουν προβλήματα με την αναγνώριση και την ερμηνεία των συναισθημάτων των άλλων, γεγονός που μπορεί να επιβαρύνει την παρανόηση σχετικά με τον Αυτισμό και τα συναισθήματα. Είναι λανθασμένη επικοινωνία, όχι έλλειψη συναισθημάτων. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε, ότι τα άτομα με Αυτισμό έχουν συναισθήματα, νοιάζονται και αγαπούν, και τα αισθήματά τους μπορούν να πληγωθούν, όπως και οποιουδήποτε άλλου.

Μύθος: Τα παιδιά με Αυτισμό είναι πιο επιθετικά

Πραγματικότητα: Όπως και με άλλα παιδιά, υπάρχουν εκείνα με Αυτισμό που μπορεί να φωνάζουν ή να χτυπούν όταν βρίσκονται σε ένταση, αλλά αυτό σίγουρα δεν ισχύει για όλα τα παιδιά με Αυτισμό. Όταν συμβαίνει, αυτή η συμπεριφορά συχνά σχετίζεται με έλλειψη εναλλακτικών δεξιοτήτων ή δυσκολίες αντιμετώπισης του αισθητηριακού περιβάλλοντος, ρυθμίζοντας τα συναισθήματα ή την επικοινωνία αναγκών. Οι προκλητικές συμπεριφορές είναι συχνά μια επικοινωνία έσχατης ανάγκης.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, ένα παιδί με Αυτισμό μπορεί να δείξει ενδιαφέρον για τις αντιδράσεις ατόμων που έχουν πληγωθεί ή αναστατωθεί αλλά μπορεί να μην καταλάβει τι σημαίνουν αυτά τα συναισθήματα. Είναι σπάνιο για ένα παιδί με Αυτισμό να προκαλεί σκόπιμα βλάβη σε άλλο άτομο.

Μύθος: Τα άτομα με Αυτισμό δεν είναι ικανά να αναπτύξουν ουσιώδεις σχέσεις και φίλιες

Πραγματικότητα: Τα άτομα με Αυτισμό συχνά έχουν πολύ ισχυρούς δεσμούς με σημαντικούς ανθρώπους στη ζωή τους. Μπορούν και έχουν ουσιώδεις σχέσεις με την οικογένεια, τους φίλους, τους συντρόφους και τα παιδιά. Μελέτες έχουν δείξει ότι οι περισσότεροι άνθρωποι με Αυτισμό θέλουν να σχηματίσουν σχέσεις με άλλους. Ωστόσο, συχνά δυσκολεύονται να κατανοήσουν τα κοινωνικά στοιχεία και να περιηγηθούν στις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις. Είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε, ότι το να δείχνουμε αδιάφοροι δεν είναι απαραίτητα το ίδιο με το να μην ενδιαφερόμαστε. Υπάρχει μια ποικιλία στρατηγικών που μπορούν να βοηθήσουν στην υποστήριξη κοινωνικών συνδέσεων (όπως δραστηριότητες για την ανάπτυξη της κοινωνικής σκέψης και προγραμματισμένων εκδηλώσεων γύρω από κοινά ενδιαφέροντα). Οι σχέσεις είναι ένας «αμφίδρομος δρόμος» και η επιτυχία δεν είναι ποτέ ευθύνη μόνο του ενός μέρους. Η ανάπτυξη ευαισθητοποίησης και κατανόησης για τον Αυτισμό, μπορεί επίσης να βοηθήσει όσους δεν έχουν αυτισμό να είναι πιο προσεκτικοί και να αποδέχονται τις διαφορές στα άτομα με Αυτισμό, προωθώντας έτσι θετικές κοινωνικές διασυνδέσεις.

Μύθος: Ο Αυτισμός είναι συμπεριφορική διαταραχή ή διαταραχή ψυχικής υγείας

Πραγματικότητα: Ο Αυτισμός είναι μια αναπτυξιακή διαταραχή. Παρόλο που η δύσκολα διαχειρίσιμη συμπεριφορά μπορεί να είναι το αποτέλεσμα υποκείμενων δυσκολιών που σχετίζονται με τα χαρακτηριστικά του Αυτισμού, δεν αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό του Αυτισμού. Ενώ η ψυχική ασθένεια μπορεί να εμφανιστεί παράλληλα με τον Αυτισμό (όπως άγχος ή κατάθλιψη), ο Αυτισμός δεν είναι διαταραχή ψυχικής υγείας. Το Διαγνωστικό και Στατιστικό Εγχειρίδιο Ψυχικών Διαταραχών (DSM) αντικατοπτρίζει την εξελισσόμενη κατανόησή μας για τον Αυτισμό. Πολλά χρόνια πριν, ο αυτισμός θεωρούνταν μια «ψυχιατρική» πάθηση, αλλά μια αυξανόμενη ομάδα ερευνητών το διέψευσε. Το DSM-3, που δημοσιεύθηκε το 1980, καθιέρωσε τον Αυτισμό ως ξεχωριστή διάγνωση και τον περιέγραψε ως «Διαβρωτική Αναπτυξιακή Διαταραχή». Το 2013 κυκλοφόρησε η πέμπτη έκδοση αυτού του εγχειριδίου. Το DSM-5 αντικατοπτρίζει την τρέχουσα κατανόησή μας για τον Αυτισμό και είναι η τυπική αναφορά που χρησιμοποιείται από επαγγελματίες για να επιβεβαιώσει τη διάγνωση της Διαταραχής Αυτιστικού Φάσματος.

Μύθος: Υπάρχει επιδημία Αυτισμού

Πραγματικότητα: Οι ορισμοί του Αυτισμού έχουν αλλάξει με την πάροδο του χρόνου και έχουμε καλύτερους τρόπους να έχουμε πρόσβαση και να διαγνώσουμε τη Διαταραχή Αυτιστικού Φάσματος. Την αναγνωρίζουμε τώρα μια πιο ολοκληρωμένη σειρά χαρακτηριστικών που αποτελούν μέρος του Φάσματος Αυτισμού. Είναι πιθανό πολλοί άνθρωποι, που διαγνώστηκαν βάσει των σημερινών διαγνωστικών κριτηρίων, να μην είχαν λάβει διάγνωση, εάν αξιολογούνταν με βάση τους προηγούμενους ορισμούς του Αυτισμού. Η αύξηση της ευαισθητοποίησης και της κατανόησης προς τον αυτισμό οδήγησε επίσης σε βελτιωμένη αναπτυξιακή παρακολούθηση και ανίχνευση των πρώτων ενδείξεων του αυτισμού, με τους γονείς και τους επαγγελματίες να αναζητούν πιο ενεργά παραπομπές για την αξιολόγηση του αυτισμού. Η χρήση του όρου «επιδημία αυτισμού» συνεπάγεται ότι ο αυτισμός είναι μεταδοτικός. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ο αυτισμός δεν είναι ασθένεια ή αρρώστια και η διαίωση αυτού του μύθου είναι πιθανό να δημιουργήσει περιττή ανησυχία στην κοινότητα και να στιγματίσει περαιτέρω τον αυτισμό.

Μύθος: Ο Αυτισμός προκαλείται από τη γονεϊκή μέριμνα

Πραγματικότητα: Δεν υπάρχει καμία γνωστή αιτία για τον Αυτισμό. Η επιστήμη προτείνει ότι πιθανότατα υπάρχουν αρκετές αιτίες με ισχυρούς δεσμούς με αναπτυξιακούς και γενετικούς παράγοντες. Το στυλ γονικής μέριμνας δεν προκαλεί Αυτισμό.

Επειδή τα άτομα με αυτισμό αντιμετωπίζουν προκλήσεις με την επικοινωνία, την κοινωνική κατανόηση και την αισθητηριακή επεξεργασία, μερικές παραδοσιακές στρατηγικές γονεϊκής μέριμνας μπορεί να μην είναι το ίδιο επιτυχημένες για παιδιά που έχουν Αυτισμό. Συχνά οι γονείς πρέπει να προσαρμόσουν τη δική τους συμπεριφορά για να καλύψουν τις ανάγκες του παιδιού με Αυτισμό, και αυτό μπορεί να φαίνεται ασυνήθιστο στους τριγύρω που δεν είναι εξοικειωμένοι με τον Αυτισμό. Οι προσαρμογές στο «στυλ ανατροφής» μπορεί στην πραγματικότητα να είναι απαραίτητες για να βοηθήσουν το παιδί να αντιμετωπίσει την κατάσταση ή το περιβάλλον που βρίσκεται. Οι οικογενειακές υπηρεσίες Αυτισμού μπορούν να βοηθήσουν τους γονείς και άλλους κηδεμόνες να εντοπίσουν στρατηγικές που

ενδείκνυται για την οικογένειά τους, καθώς και τρόπους υπεράσπισης για το παιδί τους. Για να μάθετε περισσότερα για τις υπηρεσίες μας κάντε κλικ εδώ.

Μύθος: Ο εμβολιασμός προκαλεί Αυτισμό

Πραγματικότητα: Εκτεταμένη, υψηλής ποιότητας έρευνα τα τελευταία 20 χρόνια έχει αποδείξει ότι δεν υπάρχει σύνδεση μεταξύ εμβολίων και Αυτισμού. Συμπερασματικά στοιχεία αποδεικνύουν ότι δεν υπάρχει σύνδεση μεταξύ του εμβολίου MMR (Ιλαρά, παρωτίτιδα και ερυθρά) ή οποιωνδήποτε άλλων εμβολίων και του Αυτισμού. Η έρευνα δείχνει επίσης ότι δεν υπάρχει σημαντική διαφορά στα ποσοστά Αυτισμού μεταξύ εμβολιασμένων και μη εμβολιασμένων παιδιών.

Η ιδέα, ότι ο εμβολιασμός και ο Αυτισμός συνδέονται, προήλθε από μια ελαττωματική μελέτη 12 παιδιών με αναπτυξιακές διαταραχές το 1998. Βάσει ενός κακού πειραματικού σχεδιασμού, πολύ μικρού μεγέθους δείγματος, ηθικών παραβιάσεων και επιστημονικής ψευδούς παρουσίας, αυτή η εργασία αποσύρθηκε από τη δημοσίευση και η έρευνα απαξιώθηκε. Κάντε κλικ εδώ για να διαβάσετε περισσότερα.

Πηγή: autism.org.au/what-is-autism/common-misconceptions/